

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes száma ára 4 kr.
Egyes száma ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: BARTHA MÓR.
Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:
Hat hasábos poszt sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többesre hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 20 kr.

Öld meg!

Debreczen, márcz. 7.

Talán nem ilyen nyiltan, de elburkolva mindenesetre ki van adva Ugron ur és pártja körében a jelszó Kossuth Ferencz és pártja ellen.

Öld meg, kiáltja Holló Lajos, ha tudod Kossuth Ferencztől kezdve Dienes Mártonig a függetlenségi párt minden vezér alakját, öld meg főleg Eötvös Károlyt, a mi halálos ellenségünket, sirjuk felett pedig tarts vélem együtt orgiát, diadalmámos vad orgiát az egyéni önző czélok nagyobb dicsőségére!

Elszorul az ember lelke, ha látja azt az ádáz csatát, melyet Kossuthék ellen Holló urék megindítottak!

Azok a férfiak vezetik ezt, akiknek különben egy sorban kellene állani amazokkal, kik önzetlen szívvvel, becsületes lélekkel küzdenek minden magyar ember vágyaiért.

És e helyett önérdékből, haszonlétségből képesek az összekötő kapcsot széttépni, a testvériséget, lelki közösséget megtagadni.

Zabszállítás, busás sápa a fődolog, a többit üsse a kö, viselje szívében a bolond.

Most, a legáldatlanabb politikai viszonyok, az ország vitális érdekeinek megoldása előtt izenik meg az irító harczot, s teszik nevetségessé magukat ellenségeink előtt, melyek táborából

mint nyilzapor repül át hozzánk a gunyos kaczagás.

Bizony megáll az ész, ha gondolkodik fölötte.

A képviselői mandátumot privát érdekek támogatására használni s a mellett a Kossuth pártot vezérestől, közlegényestől együtt indokolatlan támadásokkal illetni, legalább is szomorú dolog.

Tanulhat belőle a magyar, a józan magyar nép, a mely ez urak legtöbbször megtanulta mindenek felett tisztelni és becsülni.

Fogadhatja, ha lemegy az illető kerületébe üdvriadallal, hallgathatja áhitattal, lelkében már ott kell lenni a hitetlenségnek, mely az ilyenek láttára minden közösséget megtagad.

Vivjunk hát ki hazánk önállósága és függetlenségéből valamit, ha azok, a kik választóik előtt hiszem és vallommal esküsznek a haza függetlenítésére, a parlamenten kívül végzik aknamunkájukat a testvércsoport ellenében!

Igen kivívjuk azt, hogy sirunkat, eszméink sirját nyitva fogjuk látni, s rendezhetjük a fényes temetést Ugron ur nagy örömeire!

Elkeseredve látjuk ezt Debreczenből is. Mi, akik legközvetlenebbül tudjuk értékelni egy függetlenségi képviselői mandátum értékét, de legjobban érezzük is azokat a törzsurásokat, melyeket a mi legjobbjainknak a testvércsoporttól kell elszenvedni.

Mi lesz vége a harcznak, azt előre nem tudjuk. Lehet, hogy Ugron urék szánya bánva büneiket, megtérnek. — Annyi azonban bizonyos, hogy azt az eszmét, melyet a mieink képviselnek, sárba tiporni nem engedjük.

Megfelel a mi igaz magyar pártunk a nagyképűködésre, kifejezést ad megbotránkozásának ország-világ előtt, de képviselői önző érdekek okozta harczoknak, támadásoknak kitenni nem engedi.

Itt Debreczenben legalább ez a hangulat.

S. B.

Debreczen, márczius 7.

•Aki püspökséget kíván, jó dolgot kíván (Tim. 3-1.) vagy korteskedés a váci püspökségért. Vácon nagy felháborodást keltett egy piszkolódó tartalmu plakát, melyet valamelyik éjjeli kirágász ottak a házakra. Ez a plakát így szól:

•Vác kerület polgáraihoz!

A váci püspökség tudvalevőleg betöltésre vár. A kandidáták ezek: Fischer bécsi udvari káplán, Kohl Medárd herceprimási titkár és gr. Csáky esztergomi kápt. magán püspök, ujabban pedig Németh József csanádi kápt. felszt. mag. püspök.

Miután tapasztalásból tudjuk, hogy egy püspök, ha jótékony akar lenni, mily sok jót tehet egy városnak, azért emeljük fel szavunkat és tiltakozunk az ellen, hogy szegény városunkba oly püspök nevezessék ki, aki maga zsebére dolgozik, vagy idegen célokra szórja az ezreket, miként a nagyváradi, veszprémi

Première.

A márcziusi langyos napsugár kicsalta beteg szobájából ezt a vézna, sápadt íróembert is, aki iránt oly osztatlan részvételt viseltetett az óriás bérkaszánya minden lakója.

Kissé támoltyogva, bizonytalan léptekkel indult meg, minden mozdulatán meglátszott, hogy a zordon téli hónapok alatt elsokott a járkálástól s a szobai, mesterkélten egyforma hőmérsékhez szokott mellének zihálása mutatta, hogy mennyire ingerli az üde, tiszta, de kissé még éles tavaszi levegő.

Egyenesen a legközelebbi saroknak tartott, hol ibolyát árultak mosolygó arcú szép leányok. Éhes mohósággal szivta be az édes, mámoros illatot s úgy érezte, hogy mégis van valami szép az életben, ha azt nem négy rideg fal közül, a betegágyból nézzük.

Ibolyacsokrot tűzött a kabátjára, épp úgy, mint azok a rózsakedvű fiatal urak, kik életerőtől duzzadva nyargalásznak élvezetről élvezetekre, kiknek vidító tavasz az élet még a késő őszben is és soha ki nem fogynak a szép asszonyok csókjaiból, puha, hódító öleléseiből.

Fütyörészve, csaknem vidáman haladott a pezsgő aszfalton, elfeledte, hogy az ő tüdejének mekkora nagy veszedelme a gyors séta s csak akkor ébredt a szomorú valóra ismét, midőn mellében érezte újra azt a kegyetlen

szurást, mely annyit elgyötörte a zimankós, téli napokon.

Csak hogy míg akkor bus magányában istenes lemondással törte s nyugodt fanatizmussal nézett a fenyegető gyászos vég elede most itt künn az életet lehelő kikeletben, lelkében már ebredő reményével a gyógyulásnak, a gyilkos körjelek visszatérten egyszerre megszállta valami sötét lázadás az intező hatalmák ellen, akik oly számító kegyetlenség-gel rendezték be az életet.

Adtak neki ézt, ragyogó nagy elmét, hozzásegítették mérhetlen tudáshoz, de ugyanekkor belehelték amugy is törékeny, gyenge testébe a rettentő kór elvesztő csirait, melyek először megfosztják életkedvétől, aztán munkalkodó alkotó erejétől s végül magától a földi létől is.

Egy szomorú tengődés az egész élete, terhére van már minden, boszantja még az emberek részvéte is.

A vidám, nevelő arcokat meg éppen nem tudja kiállani, keserű irigységgel telik meg lelke azoknak látásától, amely pedig annyi nemes, annyi tiszta érzéssel közeledett az emberek felé.

Boszantja a vásári zaj, a halk szerelmi suttozás, mely folyton fülébe cseng a boldogan mámorosan a tovalejő párok nyomán, hisz ő meg nem szeretett senkit, mert őt sem szerette seoki, mióta édes anyját, a s e gény örökkön busongó özvegyet kikíserte a

kis falusi temető árnyekos nyugalmat adó ölébe.

Sietőn, mintegy menekülve tér be egy közeli vendéglő ajtaján, hogy kis pihenéssel csillapítsa le megerőltetett tüdejének zihálását. A nagy terem első tekintetre üresnek látszott, nagy öröme a szegény betegnek, mert legalább nem izgatja fel megbasonlott lelkét a boldog, egészségől duzzadó emberek látása, sem pedig nem fojtogatja torkát a szivarfüst.

Csakis egy sarok asztal volt elfoglalva s a mellett is éppen egy régi jó barátja ült, egy igéző szép asszony társaságában.

Ha véletlenül más ismerőst pillantott volna meg a magányt kereső nagy beég, talán észrevérlenül fordul vissza, de ehhez a jóbaráthoz annyi édes drága emlék fűzte még a rajongó gyermekkorából, mikor együtt kezdék szólni a fényes, szingardag álmokat, a dicsőségteljes ragyogó jövőről, hogy igazi nagy örömet érzett a viszontlátásra.

Odalepett valami belső parancsszótól vezérelve asztalukhoz s a szives fogadtatás és a meleg haráti ölelés, amelyben részesült, oly jólesett elhagyott árva lelkének.

A bajos szép asszony — barátjának rokona már halott valamit a sirja felé rohamosan haladó, melibeteg póttárol s azzal a résztvevő gyöngédséggel vette körül — mikor rövid uncolására letelepedett — ami csak a nagyon finom és művelt női lelkek tulajdona.

és pécsi, illetőleg székesfehérvári püspökök, a mi kárára is van a hazának.

Vácznak jótékony püspök kell, hogy ha lahdasson, ezt pedig egyedül Németh Józsefben találhatja meg. Ő az egyedüli megtestesült jótékony, aki örül, ha valamely nemes célt anyagilag támogathat. Ő nem rakja félre fizetését, de a szegényeknek kezeibe adja. Ezt óhajtja a nép, ez való váci püspöknek, e nyájas lelki barát.

A többi jelöltekről csak annyi hír származik, hogy jobbára egoisták, gr. Csákyban van ugyan némi jótékony, de felette pedans rá tartó, szegénnyel szóba sem áll. Fel tehát testü etek, memorandumot a királyhoz, adja Vácznak Németh Józsefet megyes püspöknek. Eljen Németh József püspökjelölt!

Vác kerül, hirdokosok.

A váci rendőrség a plakátokat, melyek írva voltak, letépette, de hogy ki a szerző, ki ragasztotta ki a plakátot, azt még nem sikerült kideríteni.

Hazafias g. keleti püspök. Szívesen veszünk tudomást arról, hogy ilyen is van. Radu Demeter lugosi g. keleti püspök ebédet adott, melyen Pogány főispán, Fialka alispán, az összes közg. hivatalok főnökei, valamint a teljes jogzóbi kar megjelent. A püspök nagy hatású hazafias beszédet mondott. Hangsúlyozta, hogy az itteni püspökség tradícióját követve feladatának tartja a hatóságokkal kapron fogva a közigazgatás irányításában tényleg közreműködni s így megyénk és közvetve szeretett közös magyar hazánknak szolgálni. A főispán meleg szavakban köszönte meg a hazafias beszédet és örömet fejezte ki a felett, hogy a püspökkel a legszívesebben együttműködhet feladata teljesítésében. A beszéd jelentősége a város minden körében beszéd tárgya: azoknak hasznos következményeit előre látják.

Bánffy és a Vaterland. A Vaterland magyar munkatársának egy levelét közli, a melyben felbatalmazza a lapot annak a kijelentésére, hogy tőle kapta a Bánffy-féle választási alapra vonatkozó indóstitást s amelyben kijelenti, hogy kész fegyverrel helyt állni állításaiért. A lap, a mely a munkatársát nem nevezi meg, megjegyzi erre, hogy nem fog alkalmat adni erre a nagy bűnre és újra kijelenti, hogy meggyőződött annak a ténynek a valóságáról, hogy Bánffy az elmaradt 1898-iki választásokra alapot gyűjtött, a melyet nem adott át utódjának.

Az emberekkel érintkezéstől, de főleg a női társaságtól szokott ifju előtt egy egész új világ nyílt meg ennek a kedves, szépséges asszonynak közelében.

Lelkéből eltűnt a keserű viággyűlölet, beesett, sötét szemei valami csodás lobogó tűzbe gyúltak ki és sápadt arcán megjelent az a tulerős pirosság, melyről tudjuk, hogy a közelgő halál előre küldött csókja, félelmes, elvesztő rózsája.

Az asszony valami finom tapintattal úgy bánt vele, mint bármelyik egészséges férfiúval szokás; nem vette figyelembe a nagy erőfeszítéssel viszafojtott halk köhéscselesét, de még is önkéntelen is volt valami beczözgető modorában a szenvedő iránt, kinek napjain nagyoo is megszámlálvák itt e földön.

Ezer kedves semmiségről csevegzve, gondatlan mosolyával s vidáman csengő hangjával apránként kivert minden borus gondolatot a kültő fejből, elfeledteté vele minden szenvedését, a gyötrelmes múltat s a szomorú jövőt egyaránt.

Ő csak most a jelent, ezt a káprázatos szép jelent látta, a ragyogó tavasi napsugarakat, a keklő ibolyákat és főleg azt a mellette ülő gyönyörű édes asszonyt, kiben egyesül minden tavaszi bangulat.

Mikor kis idő múlva kilépek az utcára, a szép asszony mellett emelt fővel, sőt bizonyos hetykeséggel haladó lovagban sekise ismerte volna fel a görnyedt, bizonytalan járásu mellbe'eg poétát.

De nemcsak a testrons, de zelleme is átalakult. A kezdetben annyira ballgatag em-

A radnai kerület. Beles János, a radnai választó-kerület országgyűlési képviselője ma vagy legközelebb holnap beadja a mandátumáról, mert aradi közjegyzőve fog kinevezte ni. Belesnek az 1874. XXXV. t. cz. 3. §-a alapján kell a mandátumról lemondani, a mely törvényesáka z érte mében közjegyző nem lehet egyszersmind országgyűlési képviselő, rendes vagy rendkívüli tanár, gyakorló ügyvéd stb. Mint a Kel. Ért. jó forrásból jelenti, a radnai kerületben a függetlenségi párt is állit jelöltet, a melynek a kerületben ez idő szerint erői partj van.

Az országos Kossuth-gyászbizottság. mely vasárnap alakult meg, K r e i t h Béla orsz. képviselőt választotta meg elnökévé. A bizottság csütörtökön, e hó 8-án tartja értekezletét a József-utca 10. szám alatti vendéglőben.

Postások kérelme. A magyar és horvátországi m. kir. postamesterek egyesületének egy küldöttsege járt tegnap P u l s z k y Ágost vezetése alatt H e g e d ű s Sándor kereskedelmi miniszternél, azzal a kérelemmel hogy az ő helyzetük is vétesék rendezés alá akképpen, hogy állásaik rendszer-sittessenek és ők is felvétesenek az állami postahivatalnokok karába. A miniszter a ügy rendezését szíves szavakkal kitérésbe helyezte.

A szolnoki csata évfordulója. Tegnap — március 5-én — volt 51-ik évfordulója a s z o l n o k i csatának, melyben D a m j a n i c s vezérlete alatt az osztrák hadakon diadalmas győzelmet vívtak honvédeink. Ez a nap — mely akkor is hétfőre esett — hadiszerecsénk forduló pontját képezte, Ettől fogva az osztrákok Buda elfoglalásáig sohasem győztek. Bizalmuk megrendült, kivált W i d i s c h - G r ä z b a n. Nálunk ellenben épp abban az arányban nőtt a bátorság és a saját erőnkbe vetett hialom. Gyalogságunk, melyet az osztrákok különösen megvetet ek, halálra szántan neki ment ágyuknak és tüzérségünk is felért az ő legjobb ütegeikkel. A mező tele volt holtakkal és sebesültekkel. Különösen kitűntették magukat N a g y Sándor ezredes, H ü g e l őrnagy, M a k i c s lovaskapitány, B o b i c s őrnagy, L e i n i n g e n stb., ki akkor lett alezredessé, a 3-ik és 9-ik zászlóalj stb. mert alig lehet a katonák e hősi elszántságát megkülönböztetni. Itt történt az a példátlan dolog, hogy gyalogság, 9. zászlóalj rohamot, intezett lovasság ellen és pedig sikeresen, mert a lovasság vallott kudarcot. De nevezetes még

ez a nap arról is, hogy Damjanich, a ki a tettnek és nem a szónak volt embere, szónokolt, a csata előtt honvédejeihez: »Fiam!... ekkor eldőrdült az első agyu de nem hallgattott el Damjanich: folytatta, ott az ellen, előrele és rohant és utána a »fiai« és kivivtak az első nagy győzelmet. Dicsőség emlékülön!

A képviselőház ülése.

Tegnap — márcz. 6. — a képviselőházban T a l i á n Béla elnököt. A jkv. hitelezése után több kérvény közt beterjesztette G y ö r városát, a kvóta emelés ellen, a mit a közjogi ellenzék megérdemelt helyesléssel jutalmazott.

A napirendszerinti k e r e s k e d e l m i tárcza költségvetési tárgyalásához először R o h o n c z y Gedeon szólt, érdekes és gazdag tapasztalatokon épült beszédjében ostorozva a tőzsdei spekulánsok visszaéléseit, a magyar különösen közgazdákát tönkretévő bűzaringek — a papiros üzlet gyilkos hatását megdöbbentő adatokkal világosítva s ezek ellen a Ház nagy többségétől megérdemelt helyesléssel kísérve kért erélyes intézkedéseket. Beszéde harmadfél óráig tartott.

S z ű n e t után

V á r o s s y Gyula speciaijiter a számkely érdekekre terjeszkedett ki s az erdélyi vasutak helyesebb kiépítését ajánlta a miniszter figyelmébe.

Z i c h y Jenő, az «ipar gróf» méltónak bizonyította magát a jellemző névre, mert ő, aki a magyar iparügy régóta bebizonyult párolója, most is, ezen a téren szerzett gazdag tapasztalataival támogatva, a magyar ipar fejlesztésének módjól beszélt; egyszersmind tartózkodás nélkül kimondta azt, hogy ezt másként nem lehet elérni, mint önálló vámterülettel.

Ezért az önálló vámterület híveitől lelkes éljenzés kísérte.

Azután K á l m á n Károly következett volna szólásra, de ennek beszédét, minthogy hosszabb tartamu leendett, mintsem az előrehajlati idő bevezetését megengedte volna — saját kértére mara halasztották.

E l n ö k az ülést 1 óra 30 perczkor zárta.

ber egyszerre oly beszédes lett, jókedvű elmes égek, frappans ötletek csak úgy sziporkaztak ajakáról, pazarul szórtá gazdag szelleme fényes kincseit, az elbűvölt szép asszony igazi nagy gyönyörűségére.

Nem érezte többé mellében a szurásokat, nem fulasztotta torkát az éles köhögés, nem fázott, nem didergelt többé, hanem vidáman, telve életkedvvel merült el a szép asszony társaságában, teljesen lefoglalva azt a széles világú rutinjával a maga részére, míg barátját a statisztika szerepre szorította.

Ő maga se tudta, hogy mi történik vele, könnyelmű önfeledtséggel merült el feledő szíve nagy boldogságában s csak akkor kezdett felelsmélni bűvös álomvilágából, mikor egy kis puha keztyűs kéz bucsuzásra szorította meg az övét.

Oh, mert márcziusban még oly rövid a napsugár, rövid a éta s így oly rövid, gyorsan muló volt e szegény ember boldogsága is.

Amint a lépcső-fordulónál eltűnt bűvös tündére, ő is egyszerre visszaesett a rendes szomorú állapotába.

Szemei elől eltűnt minden, a mi fényes, vagy meléngető; kiegyenesedett szép alakja visszagörnyedt s reszketőn sédülve indult hazafelé a rideg hónapos szobába, hol már várta szenvedő életének két örökös kísérője: a kín és a kreozot.

Hazatérve alig volt ideje par ruhadarabot ledobni magáról, ágyba hullott, egész testét kiverte a gyilkos forró láz. A lábadozó, gyenge szívek megerőltetése meg-

boszulta magát, fuldokló köhögési roham lepte meg.

Eszméletét is csakhamar elvesztette, folyton rémületes víziók gyötörték s tehetetlenül állott agya előtt az orvosi tudomány.

De az ifjuság ereje most az egyszerű még győz d lmeskedett.

A halál augyala halasztást adott s hogy az idő enyhe majusra fordul, ismét elhagyhatta a szobát.

El-ó utja a még mindig nem feledett szép asszonyhoz vitte, ki mitsem tudott kiallolt nagy szenvedéséről s egész szemrehányásokkal illette, hogy oly sokaig fele sem nézett.

A poéta arc át sötét pir borította el, restelte bevallani a viruló, szép teremtesnek testének gyöngé, romlott voltát, tengerek munkájával mené magát.

A barátságos, kis puha asszonyi lakás, csodás illatos levegőjével oly megbabonázólag hatott a szegény ifjura, kinek itt most egész világosan megugta a szíve, hogy mily végtelen, szenvedélyes, nagy szerelmet hordoz a keblében.

Nehéz lelki tusákat vívott e perczől kezdve belsejében a szenvedély és a jőzan ész. Szerelmes, lazongó szíve azt sugta neki, hogy dobj felre minden tekintetet s omolj térdre oitárképed előtt s valdd be neki, hogy mily igazán, mily rajongóan szereted őt.

De kijőzanító, súlyos ellenérveivel megjelent a jőzan ész is. Csak nem remélsz viszontszerelmet ettől az űde, ragyogó szép lénytől te, kinek belszerkezetében roszadás

A függetlenségi párti viszonyok.

Tegnap ígéretet tettünk íy cím alatti számban, hogy mai lapszámunkban közölni fogjuk H o l l ó Lajos levelét E ö t v ö s Károlyhoz. Most bevaljuk ígértünk. A levél így szól:

Nagyságos Eötvös Károly, orsz. képviselő urnak Budapestén. A Magyarország folyó hó 4-iki számában azt írtam, hogy Eötvös Károly ur a Bánffy elleni küzdelmében részt nem vett, azt a harcot elejétől fogva becsémérelte, és hogy a függetlenségi párt annak idején Eötvös Károly urnak ezen viselkedését elítélte. Ezen ténybeli állításokra az ön lapja legutóbbi számában azt mondja, hogy azok rágalmak.

Mint hogy kizárólag az ő politikai tényeiről van szó, alkalmat kívánok önnek ajánlani, hogy beigazolja, hogy az én állításaim közül, melyik rágalom és melyik valótlan. Valótlan-e az, hogy míg mi ott a parlamentben Kossuthról és Justh Gyulától kezdve az ellenzék minden árnyalataig elkecseregett és végletekig menő harcot folytattunk a Bánffy rendszér ellen, addig ön ezen küzdelmekben soha egyetlen egy szóval részt nem vett. Valótlan-e az, hogy ön, ahoi csak alkalmá nyílott, a Bánffy ellen folytatott harcot és küzdelmet elítélte.

A küzdelemben résztvettéket becsémérelte, amint becsémérelti ma is folytonosan a Bánffy buklató pártuma és azok részeseit? Valótlan-e az, hogy azon nagy parlamenti harczok lezajlása után maga a függetlenségi párt az ön viselkedését bírálás tárgyává tette és érekeztetésben azt hivatalosan elítélte, úgy hogy ön ezen határozat következtében a pártkörből ki is lépett? Ezek voltak az én állításaim.

Ismétlően kérdem, hogy mik ezekben a valótlan-ságok. Hisz ezek közismeretű tények, az egész ország előtt történtek s így ezeket elvitatni és kétségbe vonni nem is lehet. De ha mind merő valótlan-ság is lenne ez az állítás, ön mint élő politikus, akinek tényeiről és viselkedéséről van szó, találhat módot és alkalmat, hogy ezen valótlan állításokat vagy adatokkal megcáfolja, vagy ha azokban magára nézve sértést talál ezekért magának elégtételt szerezzen.

Az ön lapja azt állítja, hogy én engedem személyes térre terelni a dolgokat. Igazán

sohaseo helyesletem és ma sem helyeselem, ha a politikai vita az elvi térről eltereltetik. De ha valaki sértve érzi magát állításaim által, ön nagyon jól tudja, hogy még nem volt eset, hogy a sértésért elégtételt meg ne adtam volna. Hisz a Bánffy-fele korszakban is nemcsak szóval és tettel kellett harcolnom, hanem fegyverrel is kellett — ajnos — három ízben kiállani, de ez már egy szükséges rossz, ami a mi politikai életünkkel jár. Ha tehát az ön politikai tényeire vonatkozó állításokban sértés van önmre nézve — mert hiszen másról nincs is szó, sértés tehát más ellen nem is foroghat fenn — ezért módjában állott volna önnek mindig és módjában áll ma is elégtételt szerezni. De igenis az nem lehetséges, hogy személyes dolgokat ügyvivők által intézzesünk el. Ön szereplő és aktív politikus, lapjának vezéré, irányítója minden kizerólag az ön politikai tényéről van szó, akkor az amit ön sértésnek tekint magára nézve azért önnek, magának kell az elégtételt megkeresni. Tudomására kell hoznom, hogy amit ön tesz, hogy a mások háta mögé akar bujni és rejtett helyről akar csak támadásokat intézni, az csak gyáva emberek szokása. Budapest 1900. március 5.

Holló Lajos.

A mily fájdalmasan érintett minket e levél, a mely a közjogi ellenzék két frakciója közt a szétválás áhidalhatatlanságára szolgált: éppen oly örömmel közöljük, hogy a szakadás eftávolítására már legalább remény van. E remény tápáására, talán teljesülésére nyújt kilaatást má Budapestről érkezett következő tudósításunk:

B é k e t á r g y a l á s a f ü g g e t l e n s e g i p á r t o n. A közjogi ellenzék komoly eleme belement a két frakció között fennálló torzalkodásba. A Kossuth pártja nézve is, az Ugron frakcióna nézve is egyáltalán keletlenül a folytonos feszültség, s a közelgő általános választások előtt könnyen kockázatos is lehet. Mind a két oldalon óhajtik a béke, az egyetértés helyreállítását s ma délelőtt 11 óra 15 perctől Gyula és P o l ó n y i Géza a képviselőház folyosóján hosszasan is tanácskoztak a viszalykodás elsimítása felől. A Kossuth párt tagjai között ugyan vannak olyanok is, a kik semmiféle bekülénységre nem hajlandók, de ezek valószínű, hogy ellentétbe nem akarnak kerülni a párt többségével.

„Meghódítottak tehát mégis, te magasságban tündöklő Istennöm — kiáltott fel diadalittan a tulboldog poeta — meghódítottak, én a nyomorék, ha nevetem egy ország fogja ünnepegni. Ott fogsz lenni te is a tepsolók: az ünneplők között azon a nagy estén s mily gyönyörrel, büszkeséggel fogom fejemen hordozni az elismerés koszorúját, ha egy illatos virágot te is fonsz belé.

És eljősz fonyadt karjaiba az ünneplők s forró, szivbeli édes csókjaiddal lehetsz keblembé új, hervadhatatlan életet.

Oh bohó, szép fényes álmok — de hamar odahagyattok őt a reménykedőn ábrándozót, először ti szántatok el, azután maga az élet is!

Megkezdődtek a próbák, de a lelkesedés mámorában uszó szerző márnem járhatott el azokra.

A csipős októberi széllel belopózott melébe az ényészet lehetete s minden nagyobb zökkenés nélkül állította meg a legnemesebben érző szív működését, mielőtt diésséggének hajnsa felviradott volna.

Az esti lapok fájdalmas nekrológhan siratták el a nagytehetségű fiatal író, ki premiérjének küszöbéről hanyatlott vissza bábéltalanul korai sírjába.

A színház estére zsufolasig megte't, előkelő, szép közönség tapsolta, ünnepelte a művészielen felépített darab hatásos jeleneteit, csak egy mély gyászba öltözött nő üt benuit kezekkel páholyában, míg szünni nem akaron peregetek végig a nehéz könyvesppek szelid, szép, kánatos arcán...

Tomory Jenő.

KÜLFÖLD.

Világi és egyházi hatalom.

Megállhatnak és megérthetik egymást a hatalmak, még ha az egyik német császár és protestáns, a másik pedig római katolikus és éppen pápa is, nincs köztük kitölthetetlen szakadás, mint ezt az ultramontan, különösen német katolikus írók péld. Kannengieser szeretnék elhítenni, kitöltik azt az udvariaskodás porával, amint ezt a következő tudósításból észlelhétjük:

„Vilmos császár és a pápa.

A „Nordd. Allg. Ztg.” jelenti: Vilmos császár a pápához 90. születésnapja alkalmából a következő táviratot intézte francia nyelven:

„Kérem Szentségedet, fogadja legszélyesebb szerencsekívánataima 90. születésnapja alkalmából. Én a legcsintébben kívánok Szentségednek boldogságo és egészséget és kérem az Isten, árasssa el Szentségedet minden áldásával.”

A pápa szintén francia nyelven így válaszolt.

A szerencsekívánatokban, melyeket Felséged 90-ik születésnapom alkalmából szíves volt küldeni, örömmel látjuk új bizonyítékát Felséged barátságos érzeletének. Fogadja Felséged ezért köszönetünket, valamint ama kívánságok kifejezését, melyekkel a Mindenhataló Istenhez Felséged és az egész császári család egészségeért és boldogságáért fohászunk.

Egyet azonban nem hagyhatunk figyelmen kívül, azt, hogy míg a császár a magán személy nyelven egyes számban beszél: addig a pápa uralkodói tónussal többes számban viszonozza az üdvözlést.

Az osztrák szénbányászok sztrájkja.

Az osztrák képviselőház szocialpolitikai bizottságának albizottsága tegnap folytatta szaktanácskozását a bányászati munkaidő megrövidítése dolgában. Baernreither elnök a tanácskozás elején visszautasította azt a ráfogást, hogy a tegnapi ülésről jogosulatlanul kizárta a nyilvánosságot. Hivatkozik a végrehajtó bizottság erre vonatkozó határozatára és kiemeli, hogy a szakértők nyilatkozatainak a bizottságra és a házra nagy es döntő jelentőségük van. Fillunger szakértő helyreigazította az egyik bécsi újságnak a tegnapi üléséről szóló tudósítását és kiemelte, hogy a munkásosztályból való szakértők nézete teljesen meggyezik a vállalkozók köréből való szakértők nézetével a műszak tartalmát illetőleg. A bizottság azután folytatta a szakértők kihallgatását.

Az oroszok Perzsiában.

Az angol alsóház ülésén azt kérdezte tegnap Gibbon-Bowler, figyelmére méltatta-e a kormány azt a hírt, hogy Oroszország már megkezdte Perzsiában a zulfatabriszhamadánivasutépítést a teheráni szárnyvonallal és hogy erre az építéstartóbb bvezérkaritist ügyelfelnehánykozák-e zereddel. Azt kérdezi továbbá, van-e tudomása a kormánynak arról, hogy Perzsiában Bender-Abbeszt átengedi Oroszországnak éppen olyan feltételekkel, mint annak idején Kína Pors-Arthurt és hogy Oroszország Bender-Abbeszt nál hadikikötőt és hajógyárat szándékozik építeni.

Végül azt kérdezi, — tett a kormány ebben az ügyben lépéseket Oroszországnál és Perzsiánál.

Brodrick parlamenti államtitkár azt válaszolta, hogy a kormány nem kapott olyan jelentést, amely ezeket a híreket megerősítés azért nem is volt oka, hogy ez irányban lépéseket tegyen az orosz kormánynál.

A háboru.

A Reuter ügynökségnek jelenik Sterkstromból márcz. 5-iki tegnapi keltel: Gafac-re tábornok bevonult Stormbergbe, anélkül, hogy ellentállásra bukkant volna. A bürok elpusztították a vasuttestet, de az állomást nem bántották.

mi minden kerék s megcsorbultak az összes rugók? Ugyan ne nevettesd ki magad balga érzélgésséddel, te jó fiu, mert a mint hasztalan sóvárog a gazdagok kincsére a földbözragadt, úgy nem nyerheti el az erőtlő duzzadó szerelmek boldogságát az, kinek a háta görbe s beesett mellében minden szerv működése rendellenes.

És e kínos nagy vitában — oh mi ritka történet — az ész jutott győzelemre.

A szegény fiu nem érezvén magában elég erőt, hogy szíve fokozódó szeretelme kitörésének sokáig ellentállhasson, futott, megszökt a tiltott menyországtól s egy kis falu csendjében kereste a feledést és lelke nyugodalmat. De neki még a szalmafedeles kunyhó sem adott enyhítő pihenést.

Lazas izgalommal kezdett dolgozni, éjjel-nappal ki nem esett kezéből tolla, régi munkaereje visszatért és csodákat művelt.

Agyában már régóta szunnyadozott egy nagyszabású szimfónia eszméje s most annak a kiviteléhez látott.

Oh mily lelkesedéssel dolgozott főleg a hősnő eszményítésében ragadta magával poézisének szárnyalása, hisz mindig ott lebegett előtte a női karakter szeplőtlen mintaképeül valakinek anyagi drága lénye.

Az erdők zöldjébe hogy bevegült az első sárguló levél, ő is visszatért teljesen kész, az annyiszor meg annyiszor átdolgozott darabjával a fővárosba.

Benyújtotta a színházhoz, hol igazi örömmel fogadták el, bizton remélve, hogy hatalmas sikerhez jut ezzel végre egy eredeti ujdonság is.

Sterkstrom, márcz. 7.

A burok tegnapielőtt kivonultak Stormbergből.

Osfentein, márcz. 6.

Francia hadosztályának tüzersege a folyótól északra lévő ellenséges hadállásokat bombázták.

Dordrecht-i tudósítás szerint Brabant tabornok teljes diadalt aratott az ellenségen. A burok ágyúikkal és szekereikkel teljesen visszavonultak. Az angolok üdözik őket.

London, márcz. 6.

Brabant tabornok győzelméről a Reuter ügynökség a következő táviratot kapta Dordrechtből: Az angolok öt vagy hat embert veszítettek, de elfoglaltak egy ellenséges erődöt és jelentékenyen javították pozíciójukat. — A burok maacsul küzdöttek és az angoloknak minden talpalattnyi földet küzdelem árán kellett elfoglalniok. Vegre azonban az angolok mégis győztek, és az ellenség kénytelen volt ágyúival és szekereivel visszavonulni. Az angolok vesztesége az utóbbi két napon 30 ember volt, köztük 12—13 halott. Az ellenség vesztesége ismeretlen, de valószínűleg sokkal nagyobb. (Ez a győzelem azonban szerintünk a burok azoo taktikáját igazolja, hogy Joubert védelmi veredése tekintetéből időnyeresre lévő szükség: a burok meg-meg állítják és pedig nyomatókasan az angol hadsereget előnyomulásában. Az angolok győzelmé tehát csak a burok önkéntes vissza vonulásával egyetelmű, amit igazol az is, hogy a burok veszteségének nagyságáról nem tudnak ismereteket szerezni, mert ellenségetben azt meg lehetnek és kikürtölnék.) Azonban az angol hadsereg csigalassúsága előhaladása Bloemfontein felé nemcsak a Roberte óvatosságára enged következtetni, hanem arra is, hogy nem haladhat, mert a burok megállítják.

Ladysmith, márcz. 3.

A helyőrségnek egy része ma rekognoszkálásra ment észak fele és a Pepworth-domb mögött burokra bukkant. Harcra került a dolog, de a támadást nem hajtották végre az angolok. Az angol csapatok kevés veszteséggel visszatértek Ladysmithbe. A burok visszavonultak ágyúikat az Insimbulwana hegyről.

Az angolok által birtokolt területen az angolok sikerei nem felemlítették meg a burokat, sőt ellenkezőleg — terjed az angolok elleni felkelésük, amint ez a következő táviratból közzölhető:

Fokváros, márcz. 6.

A hivatalos lap Milner kormányzóinak egy reklamacióját közli, a mely azt mondja, hogy mivel az ellenség betört Prieska, Kenhardt, Vristown és Barkliwest kerületekbe és mivelhogy sok brit alattvaló fegyvert ragadott a kormány ellen, a betörőket el kell kergetni és a lázadást el kell fojtani. Ez okból az említett kerületekben kihirdet a hadi jogot.

H I R E K.

* **A világ legelső önkéntes tűzoltó-egylet tagjainak találkozósa.** Kine halotta volna híret a hajdani híres debreczeni diák tűzoltó egyletnek! Hisz Jókai koszorus költőnk is méltóan megörökítette emléküket egyik remek regényében. Ez egylet több évszázadon keresztül állott fenn a kollegium kebelében. Büszkek is voltak debreczeni diákjaik egyletükre, melybe nem egy könnycse juthatott be akarmelyik diák. A machinista bajtársak társaságának csak az lehetett tagja, aki kellő erővel izmos karokkal rendelkezett. Fel kezével fel kellett ugyanis emelnie a súlyos «nagy botot», a híres gerundiumot. Daki tagja lett az egyletnek, az aztán vitézül is viselkedett, a sok nagytűzvesz pusztítása között önfeláldozó készségét tanúsított mindenikök.

1880-ban feloszlatt a tanári kar az egyletét.

A diákság tűzoltó eszközei, a botok, fejszék, villák, meg a zérpiros selyem lobogó, a melyre azt himezték: »tűzzel a tüzet« a kollegium muzeumába kerültek.

A feloszlott egylet utolsó tagja kötelező nyilatkozatot irtak volt 20 év előtt alá, hogy 1900. nyarán városunkban találkozásra összegyűnnek.

A husz év ime elszállott a volt tűzoltók feje felett s alig pár hónap választja el őket a találkozótól. Épen ezért Dicsőfi József helybeli lelkész, Erőss Lajos kollegiumi hittanár és Bögös Lajos csökmői lelkész sietnek megállapítani az összejövetel idejét és módozatait. Összejövetelre felhívják majd a diáküzemő egylet volt és életben levő ö s s z e s tagjait nem csupán azokat, akik a feloszlaskor alkoták a tűzoltó társulatot, hanem mindenkit, a ki valaha tűzoltódiák volt.

* **Beteg kir. táblai bíró.** Gajzágó Béla k. r. táblánk egyik kitűnő bírája, tegnap hivatalos kötelessége teljesítése közben a tárgyaláson hirtelen rosszul lett s kocsin szállították lakására. Az eset széles körben keltett részvétet.

* **Szikszay Szabó Józsefné halála.** — Vettük és őszinte részvétet közöljük az alábbi gyászhirot:

Szikszay Szabó József, gyermekei Lenke és László, Rikl Mária, özv. Jablonczay Kálmáné; Rikl Róza, özv. Fabricus Gezané; Rikl Gizella, férj. Markus Gusztávné; Rikl Géza és neje. Steinbach Lujza; Szikszay Szabó Izabella férj. Kovacs Istvanné; Szikszai Szabó Leona férj. Szentgericzei Nagy Lajosné és Szikszai Szabó László, valamint nagyszámú rokonság fájdalomtól szívvél jelentik az édes jó feleség, anya, testvér és rokonnak dr. Szikszai Szabó Józsefné sz. Rikl Ilonának életének 50-ik, boldog házasságának 26. évében f. hó 7. d. e. 9 ó. rövid betegség és a szentségek felvetele után történt elhunytát. Kedves halotnunk beszentelése f. hó 8-án d. e. 11 órakor, a temetés pedig 9-én d. e. 11 órakor a kath. egyház szertartása szerint a Kossuth-u. 29. sz. házunktól a Kossuth-utcai temetőben tétetik örök nyugalomra. Az engesztelő szentmise áldozat 10-én d. e. 9 órakor fog az Egek urának bemutatni. Béke poraira.

* **Diszes esküvő.** Diszes esküvő volt tegnap városunkban. Gara Alajos nyíregyházi földbirtokos esküvött örök hűséget Rosenfeld Mariskának, Rosenfeld Salamon földbirtokos kedves leányának. A polgári esketés d. e. 10 órakor volt az anyakönyvvezetői hivatalban. Az egyházi esketés délután fel 4 órakor ment végbe a Deák Ferencz-utcai izr. templomban. Az esküvő alkalmából a templom zsufoláig megtelt előkelő közönséggel. Az ifju párt Krausz Vilmos főrabbi eskette meg, szép magyar beszédet intezve hozzájuk a házasság szentségéről. Tanukként Fisch Ignác földbirtokos és Glück Venczel szerepeltek. Este a Bika szálló disztermében dus lakoma volt, melyen 150-en vettek részt, köztük számosan társadalmunk kiváló-ágai közül is. Többek között ott voltak: Ráso Gyula kir. tan. alispán, Simonffy Imre polgármester, Benes Gyula Nyíregyháza polgármestere, Ábrahám L. főügyész, Szabó József főszámvevő, Király Gyula, Oláh Károly tanácsnokok, Bródy Sándor író, Somogyi Gyula közjegyző, Tóth István építész, Kernhoffer József, dr. Kemény Mór, dr. Losonczy Álmos megyei főorvos, dr. Berger Andor stb. A lakomán számos felköszöntőt mondtak az uj párna.

* **Trachoma az árvaházban.** A debreczeni r. kath. árvaházban (Therezianum) tapasztalható közegészségellenes állapotról szomorú jelentést terjesztett a városi tanács elé

dr. Sárvány Gyula t. főorvos, a ki a Mária Therezia királyó nevet viselő emez emberbaráti intézetet közelebb meglátogatta. Az árvaház 50—60 növendéke közül 5 fiu és 5 leány szenved egyiptomi szembetegségben. De a trachomások elkülönítése az egészségesekektől olyan gyatra módon történt, hogy valóban csoda, hogy valamennyi árva gyermek meg nem kapta még a trachomát. A fiu szemszembajosok egy istállóból átalakított, bűzös szobában tartózkodnak, a leányokat pedig a közösbédélővel és a fiuk hálószobájával összeköttetésben lévő szobában helyezték el. A t. főorvos, midőn vagy szorosabb és megfelelőbb elkülönítést sürget, vagy pedig a trachomás növendékeknek kórházba küldését ajánlja, egyuttal általánosságban rámutat az egész árvaházi épületnek bajaira, a melyek a hygenia követelményeibe nagyon is beleütököztek. A Therezianum ódon épülete ugyanis még a mult században épült s noha egy időben a kerületi tábla is szekelt benne, ma már szük és sötét szobái épen nem szolgálhatnak alkalmas lakásul.

* **A héttői párbaj sebesültjei.** Grosz Sándor joghallgató és Schwarcz Izidor könyvelő között végbement sulyosa s végzetes kimenetelű párbaj képezi beszéd tárgyát a városban. Mindenki részvéttel van a párbaj egyik áldozata Grosz Sándor iránt, kit sulyos sebeivel a kórházban kiváló gondozásban részesítenek. Grosz Sándor állapota mindezideig — daczára rendkívül nehéz s veszélyes sérüléseinek — kielégítő. Szülei, kik Miklós (Szatmármegye) laknak, már hétfőn este értesültek fiuk esetéről s anyja tegnap, kedden délben Debreczenbe érkezett s egyenesen a kórházba, fia betegágyához ment, hol az édes anya oda adó gondozással ápolja. Schwarcz Izidor ki karján sérült meg sulyosan, szüleinek lakásán fekszik. Állapota keddre virradó éjjel rosszabbra fordult nála a sebláz is jelentkezett már. A rendőrség bünygyi osztálya folytatja a vizsgálatot.

* **A francia klub megalakulása.** A francia klub — mint értesülünk — márczius 12-én délután 5 órakor tartja alakuló gyűlést az angol klub helyiségében (varosi bérház 3-ik feljárt 1. emelet.) A megalakuló klub tagjaul már sokan jelentkeztek. Kiknek neveit hozni fogjuk lapunk legközelebbi számában. A megalakuló kört szívesen ajánljuk mindazok figyelmébe és pártolásába, kik gyorsan es tökéletesen kívánják elsajátítani a francia nyelvet.

* **Figyelmeztetés.** A jogász és tisztviselő kör és a debreczeni tisztviselők önszegélyző egylete részint névhasonlatosság folytán részint mivel mindketőnek helyisége együtt van, a nagy közönség által gyakran összezevartatik, pedig az előbbi egy társas-egylet (kaszinó), az utóbbi pedig önszegélyző egylet s mint ilyen szövetkezet.

A jogász és tisztviselői kör évi rendes közgyűlést mult vasarnap már megtartotta, a debreczeni tisztviselők önszegélyző egylete, mint szövetkezet pedig közgyűlést jövő vasarnap f. 11-én tartandja d. e. 11 órakor a gróf Dégenfeld-tér 2. sz. a. ház emeleten. Felkérletnek ezen egylet t. tagja, hgy a közgyűlésen minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek. Az igazgatóság.

* **Az ötkoronás ezüsttallérok kibocsátása.** Az osztrák pénzverő hivatal már nagyobb mennyiségű öt-koronás ezüsttallért vert ki és szolgáltatott be az Osztrák-Magyar banknak. — Valószínűleg Kőrmöczbányán is vannak már megfelelő készletek, mert az a szándéka a két kormány, hogy ezt az uj pénznemet még ebben a hónapban forgalomba

bocsássá. Az ötkoronás ezüst tallérok helyett megfelelő menzhiségű államjegyet vonnak be, mivelhogy ezek az ötkoronások és a tíz koronás bankjegyek fojják az államjegyeket pótolni a forgalomban.

* **Krepelka ur esete.** Krepelka ur a mi közös jóbarátunk kétségbeesve állított be a Bunda nevű asztaltársaság szokott esti összejövetelére.

— Gyerekek végem var!

— Mi baj Krepelka testver, kérdezte egyik szintársasági tag résztvevően.

— Hát csak az, hogy kaczag rajtam az egész város. Kaczagnak a hordárok, a tanderek, a kofák, az ujságárulók. Még így soha életemben nem jártam!

— Hogy hogy!

— Hát tegnap este a házi gazdánál a Timár utcán lakadalom volt. Én is hivatalos voltam. Tizenkét órára azonban ősi szokás szerint annyira berugtam, hogy elvesztettem emlékező tehetségemet. Kimentem az udvarra, bámultam jobbra, balra, de nem tudtam, hogy hol vagyok. Fél órai gondolkodás után kistöttem, hogy valószínűleg a Hauer Bercei korcsmajában ülök. Na hát ha itt vagyok és így lesülöttem, így illik már haza menni. Megindultam a kapu felé, de járásom mint az asszony ingatag vala. Hogy megyek haza most már ez volt a bökkenő.

De ime a kapu előtt egy bérkocsi állott. Oda inogtam, a harsány hangon kiáltottam reá:

— Vigyen Timár utca huszonkettedik számú házhoz.

A kocsis — arra még emlékezem reám nézett, aztán a házsámot guszálta, végre nagyot röhögött s felült a bakra.

Bevagódtam a kocsi párnái közé s boldog önelégültséggel hallgattam a kocsi robogását.

Megérkeztünk. A bitang kocsis látva józannak épen nem nevezhető állapotomat, két pengőt srófol ki tőlem.

Mikor zsebre vágta a pénzt vigyorogva kérdezte:

— Tudja a tekintetes ur honnan jöszünk?

— Honnan!

— Hát a Timár utca 22. számú háztól. Körülkocsiztuk a Szat-Annát, Piacz, Kosut utcát a Kandiát és szerencsésen hazakerkeztünk. A tekintetes urnak annyira beteszett rugni, hogy a saját lakóházát is korcsmának nézte s onnan kocsizott haza.

— No, még ez a tubák, szólt Surányi a Bunda főnöke, kár volt ezt Krepelka urak elbeszélni.

— Kár bizony, kaczagott az asztaltársaság, a hol ezután azzal fogják boszantani. Krepelka barátunkat, hogy mi ujság a Timár utcán.

* **Kitüntetett állatok.** Más országokban csak az emberi érdemeket szokták kitüntetni; néhol azután nagyon is dusan hullanak ezek az érdemrendek — a kelleltetés is jobban. — Angliában ezek a kitüntetések igen gyakran a kutyákat, lovakat érik, így nem csodálkozhatnánk, ha akadnának elégedetlenek, a kik az ilyen kitüntetések után ellenséges szemmel néznek a büszke angol kutyacskákat, lovakat. Az angol királynő 1879-ben egy kutyát a hadi érdemmel tüntetett ki, sőt a kitüntetett kutya abban a kiváló szerencsében részesült, hogy az angol királynő sajátkezűleg kötötte nyakára az ermet. — Ez a kutya végig szolgálta az 1879-ki afganisztáni hadjáratot, sőt Waiwandnál sebet is kapott. »Bob«, így nevezték a kutyát, végzetes halállal mult ki; egy kocsi gázolta el, de emléke még most is

fenmáradt a híres »Az utolsó tizenegy ellentállása M i w a n d n a l « című festményem, amelyen a kitüntetett kutya is le van festve. Egy másik kitüntetett négylábos Robeerts lord csatalova, a »Volongle« A királynő a »Cabalmedaliát« ajándékozta a paripának, a mely szintén az afganisztáni hadjáratban szerezte érdemeit. A ló az 1897-iki jubileum alkalmával ezzel a jellel volt feldisztve. — Kiváló érdemeket szerzett egy hadi eb az orosz-török háboruban. Az Alina melletti nagy ütközetben egy katonai életét mentette meg. Inkermannal pedig egy orosz katonát a vízbe folytatta. A hadjárat után a Krimmedaliát kapta. Egy »Sandy« nevű doggot is érte a kitüntetés de nem sokaig élvezhette a dicsőség boldogságát, egy séta alkalmával valaki lelopta a nyakáról az érdemrendet, hogy valószínűleg a saját kabátját disztizze vele. »Tay« nevű kutya az egyiptomi hadjáratban szerzett érdemeiért s amiért Te-el-kebiznél sebet is kapott az egyiptomi ermet és a »Khedive csillag«-ját kapta, ez is mint »Bob« kolégája a kerekék előzafata lett. Egy »Paddy« nevű foxterrier szintén részt vett az egyiptomi hadjáratban, sőt az Albu-Klea melletti csataféren látta meg a napvilágot, de alig fél év múlva, már mintegy régi tapasztalt hadi eb, nagy szolgálatokat tett a hadseregnek. Nagy kitüntetés érte »Jerry« is. Elkísérte a 8-ik huszarezredet a krimi hadjáratba. Visszatérte után Dublin polgárai egy medaliával kedveskedtek a dicső állatnak és szonkivül — meghívták diszlakomara, aminek talán jobban is örült a négylábú vitéz, mint a kitüntetésnek.

* **Péterfllér Kőrmőcziiben.** A görög katolikusok magyar liturgiája végett vasárnap Rómába utazó zarándokok kérelmeket remek diszalbumba foglalva tették a pápa elé. Az album első lapját R o s k o v i t z Ignác festőművész f-stménye ékesíti. Ezen kívül egy művészi kivitelű üvegladikában Péter fllérral is kedveskedtek a szent atyának. A fllérek azonban angyalok, kőrmőczi aranyok kettős kereszt alakjára összerakva.

* **Gazdasági ismétlő iskola Debreczenben.** Daranyi Ignác földmívelésügyi miniszter felhívta Debreczen város közigazgatási bizottságát, tegyen jelentés, hogy Debreczenben miért nem szerveztetett eddig gazdasági ismétlő iskola és hogy megtétele-e a szükséges intézkedéseket arra nézve, hogy ezen iskola lehetőleg még a tanév folyamán felállítassék? A közigazgatási bizottság mielőtt a miniszteri rendelkezésre a kívánt jelentést megtenné, felhívta a városi tanácsot, hogy az e tárgyban kiküldött vegyes bizottságot haldéktalanul hívja össze s az iskola miként lendő szervezesere vonatkozólag hozandó határozatot a közigazgatási bizottsághoz terjessze be.

* **Értesítés.** Az »Alsó-Szabolcsi Tiszai Ármentesítő-Társulat« igazgatóságától Debreczenben. A társulati igazgató választmány folyó 1900. évi február hó 8-kán ifju Berényi Gabort pénztári ellenőre megválasztván, hivatalát mai napon tényleg elfoglalta, Miről a t. érdekeltséget azzal van szerencsém értesíteni, hogy a b-küldött pénzekről nyugtak a pénztári egyebb hivatalos levelezések, az ügyviteli szabályokk megfelelőleg általa fognak, t. pén tárnok K a p o s z t a s Jánossal együttesen kiadatni s jogérvényesen aláírati. Teljes tisztelettel maradok Debreczen, 1900 márcz. 2-án. Dienes Barna társulati igazgató.

x **A Nemzeti baleset-biztosító részvény-társaság** rövid idővel eze őtt érdek-s ujtást leteztett az életbiztosítás-terén, amelylyel — minthogy e nemben páratlanul áll, — érdemesnek tartjuk olvasóinkat megismertetni. Az ezen legújabb módozat szerint biztosított felek évenkiut február hóapban tartandó sorsoláson v-sznek részt, a melyen minden két-s-áz érvényben levő kötvény közül egyet kisorsolnak. Az első húzást Dr. Hájós Béla, mint Gaszner Bela budapesti kir. közjegyző-

nek kamarailag kirendelt helyettese jelenlétében folyó évi február 24-én tartották meg, mely alkalommal — tekintve, hogy az életbiztosításnak ezen új nemét a Nemzeti csak rövid idővel ezelőtt honosította meg — csupán egy kötvény és pedig a 10291 számú (szegedi főügynökség) sorsoltatott ki, mely 2000 korona biztosított összegről szólott. A kizárólag a Nemzeti által művelt eme biztosítási ágazatnak nagy előnye abban áll, hogy mindenkinek aki sorsolással egyb-kötött életbiztosítást köt, esélye van arra, hogy a biztosított teljes összeget ennek esedekessége előtt, sorsolás utján minden levonás nélkül készpénzben megkapja, amint ez a kisorsolt 10291 sz. kötvényenél már tényleg megtörtént, dacára annak hogy a biztosított fél csupán egyetlen egy negyedévi részletet fizette be 21 kor 12 flernyi összegben. Egyebekben általános ismert dolog, hogy a Nemzeti a balesetbiztosítási intézmény meghonosítása érdekében is uttörő tevékenységet fejtett ki, amit legjobban bizonyít az a tény, hogy e társaság az 1893. évtől kezdve az 1899. év végéig egyedül a balesetbiztosítási ágazatban kerek összegben 3,300,000 korona kártalanítást fizetett ki biztosított feleinek.

* **Nagyot hallás.** Egy gazdag hölgy, a ki a nagyot hallás és fülzugástól O. Nicholson művészi füllobja által meggyógyult, annak — illetve intézetének — 20,000 márkát ajándékozott, hogy ezen pénzből olyan süketek és nagyot hallók, a kiknek nem engedik anyagi viszonyaik, hogy a füllobot beszerezhessék, ingyen láttassanak el. Levelek czimzendők: »Institut E. W. Nicholson «Longcatt» Gunnersburg, London, W. England.»

Színház.

Frou-Frou, Meilhac és Halévy sok tekintetben igazán szép, bár hibáktól eppen nem ment színműve került színre tegnap oly előadásban, mely igazán dicsőségére válik a debreczeni színészetnek. Félig telt ház nézte végig, de zsufoltát érdemelf volna, s hogy nem így történt, azt csak annak tulajdonítjuk, hogy a közönség nagy része nem tudja, mily előadásban élvezheti nálunk ezt a régi darabot. Az est hősnője, a czimszerepben T. H a l m i Margit, ki az érzelmek egész skáláját végig játszotta, s minden szavában igaz, természetes, tehát nagy volt. Méltó társat talált S z a c s v a y-ban ki Sartorys Henriket játszotta sok szép alakítása között a legszebbek egyikét nyujtván. Mondani sem kell, hogy a hálás közönség mindkettőjüket igen sokszor hívta a lámpák elé.

Fai Flóra, Kiss Irén, Tanai, Szathmáry méltó keretet nyujtottak a két főszereplőnek. A többiek is jól töltötték be faladatukat. Nagyon kedves, ügyes volt a kis Lendvai Bándika. A zenekar olyan felvonásközi élvezetről gondoskodott, melyet szívesen elengedtünk volna. a—a.

Színházi műsor.

Szerdán, márczius 7-én bérletszünetben fényes kiállítással, új diszletekkel, újdonsággal először A bibliás asszony. Operette 3 felv.

Csüörtökön, márczius 8-án »C.« bérletben másodszer A bibliás asszony.

Pénteken, márczius 9-én »A.« bérletben harmadszer A bibliás asszony.

Szombaton, márczius 10-én »B.« bérletben negyedszer A bibliás asszony.

Vasárnap, márczius 11-én két előadás: délután 3 órakor A Gésák, vagy egy japán teaház története.

Este 7 és fél órakor bérletszünetben A betyár kendője.

Az ujkori Paganini.

Irta: **Gondy Károly.**

Megérkezett végre valahára a két izben váravárt, a főváros dédelgetett »cseh« legénye. Mint a panorámában tenyerén hordják a his Liliputit, kiből még idővel Gulióvér is lehet, ha az impressario kimélni fojja a de-

liquensét. A farsang végén csak jut nekünk is néha a szerencse nyugalmából és ezért is elég hibával tartozunk a drágan vett jókért.

Itt is a kis gnóm egyszerre meghódította a hallgatóságot, mert itt nem játszik mint Bpsten még játékból sem, hiszen alkalmunk tehetségében mélyen kutatni. Veni, vidi, vici! és punctum.

Megfordult Debreczenben Reményi többször, Joachim és Sarassata egyszer és most utolsó időben gyakrabban ellátogat Istók módra Hubay Jenő.

Kubelik játéka egyikére sem hasonlít; mi is egy »redivivus« és »posthumus« jelzőre szorulunk, ha szellemét kutatjuk: nevezük egyelőre Paganininek. Különbözik a nagy művészek éppen abban nagyk, hogy nem hasonlítanak egymásra és állónállók minden tekintetben.

Hogy miben hasonlít Kubelik éppen Paganinira, midőn az olasz, vagy spanyol annyira elűt a cseh (ipustól, azt nem a személy leírásban, de egyebben kell keresnünk. Paganini mint Ole Bull magas terméű volt. Arca horgas orrával, nagy kerek szemével és bagoly tekintéssel valódi spanyol cigányhoz hasonlított. A miben hasonlítanak, az a feszes modorukban rejlik. Hiszen Kubelik is 72-ször úgy hajította fejét, mintha állával a hegedűjét kereste volna.

A miben pedig óképen hasonlítanak az a rendkívüli méretű ujjak hajékonyágukban, a mivel minden technikai nehézséget legyőz — rejlik.

Mi Isten kegyelméből meghallgattuk annak idejében Rerassate Pablot. Ki is kívánna szebbet, edesebbet hallani? . . . Hát nem is fogunk egibb hangokat soha többé hallani: de a lidersz szálta még pihegő keblünket, midőn a sátni hangok Kubelik hegedűje keskeny szelelőin és ruganyos ujjai nyomása alatt mint a szikrak pattogtak.

A miben hát ők közösek, azt a tiszta hárfaszerű pizzicatojukban kell keresnünk, még pedig a bal kézben. Hogy Paganini ebben úgy excellált, az onnan jön, hogy ő egyuttal a gitárt is egész virtuozitással kezelte. A pizzicatohoz arra edzett ujjak szükségese; kevés hegedűstől hallottam szép pizzicatot; illetőleg jó gitár pengetést. Az olaszokról tudjuk, hogy jó mandolinok.

Csodálatos hangszer is ez a hegedű! hány hang fér meg 4 rövid hurjain? A réz G-tól a leirhatlan flageollettoig, mily végtelen a hang terjedelme! Aztán ne sirna, hogy ne érezne és éreztetne a bánatos fil, ha közvetlenül a keblén hordja és átkarolja, mintha csak egyenesen a szíven járatná a vonóját. A mi pedig a hegedűnek azt az ördögös jellegét kölcsönzi, az a szédímagas salto mortale ugrásaiban és hatalmas glissandójában rejlik és egész birodalmat egy meleg baráti kézszorításban egyesíti.

Paganininek is voltak versenyző kortársai, mint a közel álló Ole Bull, Beriot, Vieuxtempo, Ernő stb., de azért marad a hegedű koronás feje; oly ideál, mint Liszt a zongrában, vagy Rafael a festészetben. — A technikai nehézségek leküzdésében sokat határoz a skeletón formája és az összekötő izmok hajlékonysága. Liszt és Paganinik hosszú ujjai voltak, a csehekét is annak mondják. Ők könnyen irhattak a maguk számára parsitúra szerű darabokat. Liszt mindig többet magával játszott, ha mindjárt egyedül ült a zongora mellett; ugy Paganini is önnön magát kísérte a gitáron: a gitár volt minden hegedű darabjában hallható. Így ő nem szorult kíséretre. Bántó is volt az a zongora kísérlet, amely a rövid ideig érintett kontrát a hegedűben teljesen elnyomta, a mi különösen a »God save the King« (most Lueen) változásaiban elég feltűnő volt. Paganini idejében a »clavicembalo« még nem volt tökélyre emelve, és ő rendszeren minden kíséret nélkül játszott, legfőleg a gitárt tűrte maga mellett; a gitár volt akkor a szerelmeseke hangos illatu ibolyája. Sőt midőn Maurs Giuliani, Mária Terézia szép gitár mestere hangszerevel beutazta Európát, oly annyira hatott ritka

virtuozitásával, hogy a zongorát abba hagyták és a gitárt, úgy a mint most a cimbalmot, felkapták. Bizony a mostani energivált világban kevés határa volna a hegedűgitár dúsának. Eitompult hallérzékünk monstre concert agyu kíséret mellett ebredéz. Hiába, háboru játékbán gyönyörködünk. Megerjük még, hogy az angolok tiszta agyukból rendeznek koncertet hol majd »Lidi« viszi a sopránt és Krupp a basszúst.

Kubelik ugy látszik, kedveli Paganinit, mert nemcsak az angol-német hymnuszt vette fel a programjába, de szerzésül a mobikk perpetuot is játszotta. Halas darab is a »God save the Lueen« ha nem is a burok között; de lehet majd Londonban csak ugy ontja Rózsavölgyeinek a sterling fontokat.

A most lefolyt fényes koncertben Kubelik a pajzán Rondo-val érte el a legnagyobb hatást, mert ez a scherzandá zsáner legjobban illik játékkörébe.

A hymnus hat változata, jóformán kimeni a hegedű minden Kuns stück-jeit s hogy mily könnyedséggel játszotta a hegedű bűvész azt csak a műértő tudja meghírálai. A tema pieno-ja a balkéz pizzicato kíséreltével ugy hatot, akár egy cigány kontrast halkottunk volna mellette.

Az I. vált. trillái és a III. vált. lentójában a brillans tremola egy buzamban hol fent, hol alant az ujjak ritka mozgékonyágáról tanuskodnak. Hogy reszketett a vakító hangnyaláb a termen végig!

A IV. vált. — a hogy én gondoltam — már a gitár tételt a maga teljességében tartalmazza. Ebben természetesen a jobban kezével pengtette a burokát és minden vivace mellett mily hárfaszerűen hangzott. Az V. vált. eddig utánozhatlan echo-ját csodálatosan nem a felső, de az első fekvésekben megtalálta.

Végre a VI. változás szép harpeggio-ja nyargalt végig a kedélyeken és mi igazán érzékeny búcsut vettünk a bűvész-művésztől.

Most pedig bátran remélhetjük, hogy a hegyi cseh törpéből még Rúbezál óriás is lehet. Kubelik még csoda gyermek éveit éli szűk káitkában, de ha törzsét szabadabb levegő és közvetlen tiszta napsugár járja még szebb kilátásra jogosít.

De félt, hogy a terem fullasztó levegője és az impressarió egyre duzzado tárczája idő előtt előli a szép remény fakadásokat.

Paganini hegedűje Genua városában pihen, mely annyi babért és vagyont szerzett szülővárosának. Hegedűjét ölelte, midőn Nizában egy reggel a földön halva találták. Hát ez a művészek sorsa. De legszebb osztályrésze mert egynek, egy pontnak él, melyet még halálában sem téveszt és moto perpetuo-ban a világ megőriz!

Álmatlan éjjeimben többször foglalkoztam azon gondolattal, hogy elesen azon atmeneti időpontot, melyben lassan ringatva Morfeus karjaiba öntudatlanul esem. Ugy a hogy most a tollamat is hegyeztem elesebb kritikára. — Mindkettő hazatalan erőködés: még gondolatban is hallgatni . . . ebben áll a mi bölcseségünk.

De mintha mégis álmódzva irtam volna valamit! . . . tulra vitt a hanghullámok lassu csobogása, majd a viharos csapkodása és nem is oly mely álmomban latom mint tűzik az ingadozó vészmadarak a hullámok tetejébe még ingadozott palczikakon a »God save the bueen« annyi kedély változatait. Isten óvja a királynőt! kivált a mostani szorult helyzetben!

CSARNOK.

A boszu.

Irtá: Harmath Lujza.

A nap épen nyugvóra szállt, a vadgalamb bugása, fülemile danája szólt meg a berekben, mikor a legény haza érkezett. Besem ment a malomba, ma nem volt kedve dolgozni.

Leült a Nyárádpartra s hallgatta a víz-zsongását, a mint kavicsos ágyan tova szállva, zümmögött a leszálló éj csöndjében.

Nem tudta, hogy miért szebb ma minden, mint máskor és mitől dobog oly édesen szive keblébe, de atom nehogyse akart jönni szemére.

Igy mult el a nyár, Ritkán találkoztak együtt csak a tánczban, vagy a Nyárád partján, ha vizért jött a Lidi, de azért tudták, hogy egymáséi lesznek s nincs a földnek semmi kincse, amiért odaadták azt az édes érzést, mely egész valójukat betölti ha egymás közelében vannak . . .

Nyárra ősz jött, s a legényeknek kellett rukkoli. — Sirva kísérte ki az egész falu őket. Elöl mentek a legények választrittaikkal, utánuk a szőlők, majd hátul az alyafiság.

Nem titokban, hanem mindenki szemelattára folyt a bucsuzás. Sok, sok ígérettel, édes csókkal váltak el egymástól, hiszen nincs abban semmi, hogy más is tudja a mit ők éreznek, nincs abban semmi, hogy más is hallja a mit ők egymásnak ígérnek! . . .

— Meg vársz?

— Meg, Isten engem ugy segítjen!

— Még egy csók, még egy ölelés, aztán elválnak hosszú, hosszú időre.

Bokor Laczi csak most, hogy elvált kedvesétől, látja hogy mennyire szereti.

— Ha másé lenne. — szólt egy jó pajtásához, — megölném azt az embert!

— Hát Lidit?

— Rá nem tudnék kezet emelni soha!

S öklével két nehéz könyceppet törül ki a szeméből. A leányok elhatározzák, hogy nem mennek tánczba addig, míg kedvesük vissza nem jön.

Talán akad vagy egy közöttük, aki meg is tartja ezt az ígéretet!

Hanem, hogy egy se lett halványabb, egy se lett soványabb, azt merem állítani. Legfeljebb a dal lett szomorubb, mely ajkukról tova szállt az eltávozott felé . . .

A faluban egyszerre furcsa hír futott szájról-szájra.

A módos Kallós Pált fatolvajságon érték az urasági erdőben.

— Iszed nem első eset, hogy tilosban jár! — mondogatták, — csak még nem kapták rajta. De hát addig jár a korszó a vízre, míg nyaka törik. No, most a gögös, alattomos embernek, is majd csak nyaka szakad! Rá megyen a kőháza, s még ugyléhet a földje is . . .

Aztán látták bejárni az udvarba, majd az ispán ur nézett be hozzá elég sűrűn.

A dolog mind csak haladt, a kőház sem ment el, a földjei is megmaradtak, csak az ispán járt mind gyakrabban Kallósékhoz.

A fonokban összedugták a fejüket az asszonyok s ugy sutogták:

— Már ki hitte volna! Olyan tisztességes leánynak látszott! A kezemet is a tűzbe tettem volna érte!

— Egészen gyermek!

— Az ám! Az apja leánya. Lehetett látni előre.

— Szegény Bokor Laczi!

És egy napon végigfutott a hír a faluban, hogy Kallós Lidinél megérkezett a gölya . . .

Laczinak egy öreg néne mondta el a városban a szomorú ujságot.

Az erős legény ugy megrázkódott a hírtől, mint a nyárfa levele, ha szél fut rajta végig, aztán odarogyott a földre és zokogott keservesen.

— Megölöm! — ordított fel nagy fájdalomában, — megölöm, aki az életemet megrontotta.

— Az ispán . . .

A legény aztán az egész hátralévő idejét e gondolattal töltötte, hogy neki nagy számadása van az ispánnal.

Mikor kiszabadult a leány felé sem

nézett. Ha ott ment el a háruk előtt, gyakran hallotta susogni azt az apró jószágot, a melynek életéért egy rettenetes számadást kell neki végeznie. Önmagát is elveszti vele jól tudva, de meg kell lenni, másként nem volna nyugalma sem ezen, sem a más-világon.

Lehet, hogy teljesítette fogadását.

Nem sok vallatás kellett, a legény elmondott mindent őszintén, szinte erővel rontotta magát, amikor feltett szándékáról beszélt. Ha most nem, hát amikor tette volna meg, de hogy meglepte volna annyi bizonyos.

E vallomásra nagyon kevés volt az öt év, amit reá mérték büntetésül.

Kallos uram ezalatt sokat betegeskedett a majdnem baldoklóban volt, mikor a legényt elhívték. Kérve kérte a birakat, hogy engedjék meg, hogy a legénnyel beszéljen, enélkül nem tud nyugodtam meghallni.

Megengedték és beszélt olyan dolgokat, hogy a legény erős feje majd megzavarodott belé.

Ő volt az oka mindennek. Alku szerint ment. Hogy megmentse becsületét, eladta leányát. Hiába kért, könyörgött Lidi, nem volt irgalom. Megverte, bezárta... Ő maga keresztelte be hozzá az ispánt. — Isten ugye legény irgalmas hozzá!...

Es öt év múltán, mikor kiszabadult a fogságból Laczi, a falusiak nem akartak hinni a fülüknek, mikor végig járta a hir az egész falut, hogy Bokor Laczi elveszi Kallós Lidit.

— A gazdaságért veszi, — szökték egyik. — Nem a! Annyira szereti, hogy mindent megbocsátott. — Vagy talán nem is a leány az oka!

Ki tudja melyiknek volt igaza?...

KÖZGAZDASÁG.

A közvilágítás kérdéséhez.

A közvilágítás kérdésében szétküldött jelentések tanulmányozása, vagy jobban mondva az abban foglaltak szigorú mérlegelése bennem ama latszatot kellette, mintha egy láthatatlan kéz, valami dsn vagy kobolt üzné játékát, még pedig káros játékát városunk érdekével. Oly világos és tiszta képet alkoíhatam magamnak a kiküldött 5-ös bizottság kisebbségi véleményének teljesen korrekt és helyes volta felől, miszerint ámulva kértem magamtól hat hogyan is lehet a többség ellenkező véleményen?

Egység áraiban tényleg a magyar forgalmi részvény társaság, daczára a tröst újabbtól legújabb utóajánlatainak a magánvilágításban még mindig lényegesen olcsóbb, (ha igaz hogy 10 kr. kevesebb mint 11, pedig igaz.)

Ez hosszú 35 év alatt igen nagy összeget fog kitenni, (százezreket.)

Az egész mű létesítését a magyar forgalmi oly részvény társasági formában állapítja meg melynél a város minden filléryi kockázat nélkül jutna a részvények 30%-ának és evvel arányos befolyás és ellenőrzés jogának birtokába; míg vele szemben a Tröst 45% erejéig kész ugya a részesedés befolyás és ellenőrzés jogát a városnak biztosítani, de csak a megfelelő tőke ellenében. Nem vagyok ugyan pénzügyi kapacitás, de amennyire jőzan észszel a dolgot elbírálni tudom, nem vagyok képes felfogni miért kelljen a városnak több százezer forinttal kockázatot vállalni oly üzletben, melyet csak akarnia kell egészen is bírhat és melynek ha ezt nem akarna minden filléryi kockázat nélkül 30% erejéig tisztán kedvező esélyében lehet részes.

Nem uraim hagyjuk e meddő vitát, ebbe is a koboldok és dsnnek vittek bennünket, mert másként érthellen lenne ama körümeny, hogy midőn az ugalmasságig ismert dolog mindenki előtt, hogy a gázműre nézve önrendelkezési jogát a város csak úgy nyerheti vissza, ha a fennálló szerződés 30 stb. \$-ai értelmében házi kezelésbe veszi azt: a kiküldött nagy bizottság, miután első napon

kimondotta, hogy e jogával a város élni nem kíván, másnap mégis az ügyhöz méltó buzgalommal vitatkozik a fölött kinek adja, ami nem az övé.

Hát én azt hiszem amaz egyszerű tény, hogy átadni csak azt lehet, amivel birunk, mindenki tudja; már pedig ha a város a gázművet házi kezelésbe át nem veszi, bizony át sem adja azt senkinek, hanem augsburgi fognekküncujabb 20, vagy isten tudja hány évre bevilágítani.

Meg egy más igen érdekes dolgot talál a jelentésben, az utóajánlatokat. Közvagyonról lévén szó, ezekre nem szabad haragudnom, mert lefelé licitálnak: de morális okokból nézetem szerint ezekhez mégis sok szó ferne; mert lám ha az augsburginak sikerült volna a Forgalmivel is paktálni és lefelé licitálnának ugye bár arra ügyet se vetnénk? Auf, auf!

Mivel már az utóajánlatokról szó van a jelen esetben, noha legutolsórót (?) (még nem is ezekkel is foglalkozni akarok.

Ezekkel szemben biz én bevallom, még mindig fenntartom cikkem elején bevallott álláspontomat, hogy t. i. a Forgalmi ajánlata még ezekkel szemben is legelőbb, mert noha a koboldok és dsnnek jóvoltából ökönyi betűkkel is vannak a Tröst újabb legzállított egység árai (melléklet ad 17A)-ban felküntetve és noha valami kóbor dsn (melléklet ad 17B) ből kicsente is a magánfogyasztás árának összehasonlító kimutatását, én oda képezem az 1901-ben fogyasztott 600,000 m³ arat a magánfogyasztásban és ugy talalom, hogy a Forgalmi 10 kros ára mellett az 60000 forint lesz, míg a Tröst 12 krajczáros, vagy leg utóbbi 11 krajczáros egységára mellett 72000 illetve 66,000 frt.

Le is vorom a consequentiát ebből és azt mondom, nem képezek oly elfogult embert aki ama kimutatás szerint felküntetett 208 frt hasznát a házi pénztárnak 6—12,000 frtját a közönséggel akarna megüzetteini.

Garantia! Megbízhatóság! Ezekből ugyan felesleges buzgalom egyik vagy másik ajánlat érdekében f gyvert kovácsolni, mert a garantia meglesz a befektetett tőkeben; a megbízhatóságnak pedig meg kell lennie drágán fizetett szakközvegeinkben, kik az egész világítási mű tervezése és kivitelében ellenőrző közegeink lesznek.

Igaz ugyan, hogy e közegeink utóbbi időben nagyon keservesen panaszoják tehetlenségüket, képtelenségüket ily nagy mű vezetésére és 20 évet kérnek a tanulmányozásra, no de ezt is csak a koboldok és dsnnek mondaják velük én hiszem jól fogják teljesíteni annak idején feladatukat.

Elvegre is hát én kívánatosnak tartanám hogy szünjenek meg már végre a koboldok és dsnnek velünk káros játékaikat folytatni. Elég üres szalmát csépeltünk, hajnalodik már és eitűnven azok, világos lesz a helyzet képe és egyenes az ut, melyen haladnuok kell mert más nem áll rendelkezésünkre.

At kell vennünk a gázművet házi kezelésbe, hogy szabad kezét nyervén, magunk intézhessük dolgunkat az augsburgi és Tröst jóakaró támogatása nélkül, mert mint már egy izben e lap hasábjain elmondoitam timeo danaos et dona ferentes.

A Forgalminak ajánlatát, noha legelőcsőbb sajnós, figyelembe sem vehetjük addig.

Dr. Burger Péter.

Sertésvásár.

Kőbányai sertés piac. márcz. 6. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (paronkint 400 kgm felüli 46—48 kr. Közép pkin 300—400 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban Fialat közép (paronkint 251—320 kg. 50—51 kr. Fialat könnyű paronkint 250 kg. sulyban 45¹/₂—50 krig. Szerbiai: Nehéz pkin 260 kg. sulyban 48¹/₂—49 krig.

Sertéselészám: 1900. évi márcz. hó 4 napján volt készlet 25499 darab, márcz. 5 felhajtott 59 drb. 1900 márcz. 5-én elszállított 123 db. 6-ára maradt 25435 db. A hizott sertésüzlet irányzata lanyha.

Budapesti gabonátöze.

márczius 13.

A készárúzet hivatalos árjegyzései a következők:

Buzza	kilos	Ar 100 kg.		kilos	100 kilogramm ára	
		frttól	frtg		frttól	frtg
Bánsági	76	7.45	7.85	80	07.85	08.10
"	77	7.50	7.80	81	07.95	08.15
"	78	07.60	07.95	82	—	—
Észvidéki	79	07.70	7.05	—	07.90	08.00
"	76	7.40	7.55	80	07.95	08.10
"	77	7.45	7.60	81	—	—
Pestvidéki	78	07.60	07.75	82	00.00	08.00
"	79	07.65	07.90	—	—	08.30
"	79	7.25	7.45	80	07.85	—
Fehérmegyei	76	7.35	7.55	81	07.90	07.95
"	78	7.55	7.75	82	7.80	08.00
"	79	07.90	07.8	—	0.30	—
Bácskai	76	7.30	07.45	80	00.00	—
"	77	7.35	7.55	81	00.00	00.00
"	78	7.50	07.95	82	—	00.00
Északmag.	79	7.55	07.80	—	—	—
"	78	0.00	7.00	80	—	—
"	79	0.00	7.00	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Artlógram		
R. zs elsőrendű	uj	70—72	6.25	6.35
" másodrendű	"	—	6.10	6.20
Árpa takarmánynak	"	60—62	5.65	6.70
" égetni való	"	62—64	5.45	5.55
" serfőzdei	"	64—66	0.00	0.00
Zab	uj	39—41	5.35	5.45
Tengeri bánsági	uj	—	4.85	5.20
" más nemű	"	—	0.00	0.00
Répeze bánsági	"	—	12.00	12.60
Köles	"	—	5.30	5.80

Előnyösen ismert kitűnő gyártmányú stiriai lódent

divat kelméket, fekete és két kelmékét tartós minőségben, férfi öltönyökre, szállít:

Kastner és Öhler cég

posztó osztálya, Grác.

Minták bérmentve. Magyar levelezés.

141/1900 v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbróságának V. I. 654/2-1899. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Törkel Róza részére lovag Chylinszky György debreczeni lakostól 40 kor. 26 fil. tőke, ennek 1898 évi julius hó 2 napjától számítandó 6 % kamatai és eddig összesen 27 kor. 66 fil. perköltég erejéig 1900 évi január hó 11-én bíróság felülfoglalt és 300 koronára becsült fénykép készítő gépek és egyéb ingóságok 1900. évi márczius hó 12-én délután 2 órakor kezdetét veendő és debreczenben Piacz u. 41. sz. alatt megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet igáronnak azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adni.

Debreczen, 1900. évi márczius hó 22-én.

Bódogh Zsigmond,
birói kiküldött.

Üzleti könyvek nagy raktára

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélboríték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomású galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.